



ION DRUȚĂ – Scriitor de dimensiuni universale

Ion Druță este un scriitor de dimensiuni universale. În acest om firav și modest se află o rară putere de creație. Când am văzut cetatea Sorociei, am înțeles toată drama oamenilor din acele locuri de trecere dintr-un spațiu într-altul, dintr-o lume în cealaltă. M-a izbit frumusețea împrejurimilor Sorociei, apa maiestuoasă a Nistrului și cetatea care stă încă întreagă, de veghe, în apărarea unor timpuri care au fost și s-au dus. Ion Druță este de acolo, din acele locuri, dar el este totodată un om înzestrat cu rare puteri, care a dăruit prin scrierile sale semenilor săi – în înțelesul cel mai larg, având în vedere extraordinara și rara răspândire a creațiilor sale, în atâtea limbi – imagini ale lumii din care a plecat. Nuvelele, povestirile, romanele, eseurile și mai ales piesele sale prin care s-a adresat maturilor dar și copiilor, în cursul a peste o jumătate de veac, reprezintă, însumate într-o imagine, ceea ce Ion Druță a purtat cu sine în lumea largă în care a trăit și căreia i s-a adresat. El a luat cu sine toată zestrea spirituală din Horodiște pentru a o dăruia lumii. Într-un fel, Druță este întruchiparea destinului neamului căruia îi aparține și un purtător de cuvânt al său.

În noiembrie 1990, Academia Română a decis să-l cheme în rândurile ei, alături de poetul Grigore Vieru, ca cei dintâi reprezentanți ai celor de care noi, cei din România, fusesem atâtea vreme despărțiți și chiar îndepărtați. În 1992, Ion Druță a fost ales membru activ al Academiei de Științe a Moldovei. Deși a trăit lungi decenii la Moscova, este un scriitor și mai ales un dramaturg al lumii. Druță a rămas tot moldoveanul de la Horodiște, fiul răzeșului Pentelei și al Soficăi cea plină de bunătate. Eu unul, oltean născut la București, îl percep și ca al nostru și mă bucur de succesele și împlinirile lui, care sunt și ale noastre.

L-am cunoscut târziu, mult prea târziu pe Ion Druță, căci așa au fost legile vieții și ale sorții, dar de la primul schimb de cuvinte am înțeles ce se ascunde în spatele modestiei sale și l-am prețuit și iubit. Mă desparte de Ion Druță o jumătate de deceniu, sunt vârșnicul lui, am trecut și eu peste cei 80 de ani ai vieții, și poate de aceea îl înțeleg și-l descifrez și mai bine. Astăzi, când dânsul este sărbătorit și cinstit, regretând profund că nu pot fi de față fizic în acest moment de seamă în viața oricărui om, vreau însă să mă alătur celor care-l sărbătoresc și să-i exprim toate urările mele de sănătate și viață lungă. Îi așteptăm mai departe noile scrieri, care de asemenea să-l afirme și să-l întregască cu neamul căruia îi aparține. Îi transmit totodată, din partea confrăților și prietenilor săi din Academia Română, cele mai călduroase urări de fericire, sănătate și viață lungă!

Acad. DAN BERINDEI
vicepreședinte al Academiei Române
(București)